

Angol Folklórklub ÉRDEK ÉS ÉRDEKLŐDÉS

Érdekes színfolttal gazdagodott 1972 novemberében a Móra Kollégium klubjának programja. Színes plakátok hirdették a menza-kapun és a karókon, hogy indul az *Angol Folklórklub*. A havonként egy alkalommal tartott esteket *Dr. Szilassy Zoltán*, a Bölcsészkar angol tanszékének oktatója vezette.

Mi adta az ötletet a folklórklub indításához?

Már egyetemista korában szerveztél hasonló esteket, mesélte Szilassy Zoltán. Debreceben az angol tanszék évi összejövetelein állandó műsorszám volt angol népzenei bemutatója, ezen kívül Szolnokon egy folkzenekaruk is volt, mellyel bejárták az országot. Megfordultak a Fészek klubban, de kis, dunántúli falvakban is. A szegedi egyetemre kerülve sem akart felhagyni kedves „hobby”-jával (ami egyébként nemcsak szórakoztató, de sok hasznos információt is ad egy másik kultúrával ismerkedőnek), s elhatározta, hogy meghonosítja az itteni universitás falai közt. Az angol tanszék támogatta a kezdeményezést, s hely is akadt, a Móra-klub programjának keretében.

A magas színvonalú, de szinte baráti összejövetel méretére tervezett klubestek hamarosan igen nagy népszerűsége tettek szert. A Móra Kollégium klubtermét minden alkalommal ötven-nyolcvan főnyi lelkes hallgatóság töltötte meg, a kitűnő hangulatot közönségszórakozás, vidám együtténeklések emelték. Kezdetben csak az angol szakosok jöttek el, később egyre több „kívülről” érdeklődő is feltűnt, sőt nem egy oktató is állandó vendége lett a Folklórklubnak, estéről, estére eljöttek, s lelkesen bekapcsolódtak a közönség „produkcióiba” is.

A klub programja felölelte az angol és amerikai népdalok körét, de helyet kaptak itt a népzeneből merítő kapcsolódó művészetek is, a folk-beat, a popzene, a modern költészet, a soul-zene és a jazz is. Hallhattuk a népdalok mellett Donovan és Bob Dylan dalait, Bessie Smith felejthetetlen zenéjét; mindezt részben lemezzel, részben Szilassy Zoltán interpretációjában.

Ez évre a Folklórklub kibővített, még tartalmasabb programmal indult. Mint Szilassy Zoltán elmondta, a továbbiakban szélesíteni kívánja az estek tematikáját, mintegy nagyobb hangsúlyt kíván adni a kapcsolódó művészeteknek, a szigorúan vett folklór témákat kiegészítve a történelmi, kulturális és művészettörténeti háttér ismertetésével, s természetesen minél több zenei, irodalmi és képzőművészeti illusztrációval. Az estek szabad, kötetlen légköre azonban továbbra sem változna.

Sajnos a szép tervek megvalósítása jelenleg teljesen bizonytalan, ugyanis a Móra-klub programtorlódás miatt (csak örülni tudunk a szegedi egyetemi klubélet ilyen dús voltának) visszavonta a szerda estékenti helybiztosítást, s olyan időpontokat adott meg, melyek a Debrecenből járó oktatóknak elfogadhatatlanok.

Törődjenek bele, hogy megszűnnek a folklórestek? Ne! Ez a sikeres és tartalmas kezdeményezés megérdemelné, hogy a JATE KISZ-klubban kapjon helyet. Ennek bizonyára nem is lenne különösebb akadály. Az angol folklór kedvelői várják a megoldást.

SZÖNYI GYÖRGY

Vidám farsangi mulatság a JATE KISZ-klubjában (Goldschmid József felvétele)

JATE KISZ-KLUB

Március 9. 20 óra: Jazz klub. Közreműködik: Gond, János és együttese

Március 10. 20 óra: Vendégünk: A Kalácsa együttes

Március 11. 20 óra: Tiszai nóták. Az Egyetemi Enekkar műsora

Március 14. 19 óra: „Külpolitikai” sorozat. A szocialista világrendszer és a szocialista közösség. Előadó: dr. Tóth Barna

Március 15. 20 óra: „Elfogultságaim” — Bíró Yvette mozija. Luntz; Éretlen szívek

Bemutatjuk a Nehézipari Műszaki Egyetem kulturális életét:

Március 16. 19 óra: NME filmkör

20 óra: Pöcze László: Monotypia kiállításának megnyitása

22 óra: Dürrenmatt: Pillanatképek egy bolygóról. Az NME Irodalmi Színpadjának előadása. Rendezte: Halas György

Március 17. 20 óra: Baán Mária gitár és énekestje. Közreműködik S. Nagy Lajos

Március 20. 19 óra: „Politikai Ki Mit Tud” IV. középdöntő

Március 22. 20 óra: „Elfogultságaim” — Bíró Yvette mozija. Wajda; Hamu és gyémánt

Március 23 és 24. Vendégünk az Orfeo együttes.

TDK konferencia az orvosegyetemen

A Szegedi Orvostudományi Egyetemen az általános orvosi karon 25 diákkörben 214 fő, a gyógyszerésztudomány karon 4 diákkörben 39; az oktatási szervezői egységekben megalakult 29 diákkörben összesen 253 hallgató dolgozik.

A művelődésügyi miniszternek az egészségügyi miniszterrel egyetértésben kiadott, a tudományos diákkörökről szóló 112/1973. M. M. számú utasítása alapján az Egyetemi Tanács új szabályzatot állapított meg, s a 13 tagú Diákköri Tanács — egyik felét a KISZ delegálja, elnökét és a másikat hat, oktatói tagját a rektor nevezi ki a KISZ egyetértésével — tavaly szeptemberben az új rendeletnek megfelelően kezdte megszervezni a diákköri munkát, amelynek eddig kifejezetten szakmai arculata volt. Az új szabályzat bizonyos politikai tendenciák realizálását kívánja meg, így a feladatok közül kiemelt helyen olvashatjuk a következőket: „Segítsék tagjaik marxista-leninista szemléletű tudományos munkáját és a kutatási módszerek elsajátítását, neveljék tagjaikat a szocialista egészségügy gyakorlati kérdéseinek tudományos igényű tanulmányozására és az elért eredmények alkalmazásának szorgalmazására.”

A TDK Tanács hangsúlyozza a szegedi felsőoktatási intézményekkel való kapcsolati fontosságát is. Így a Biológiai Központ, az Élelmiszeripari Főiskola, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola és a JATE Természettudományi

Mit olvasnak az oh.-sok?

Például egy-egy évfolyamon átlag 36féle folyóiratot, újságot. Sok ez, vagy kevés? A magyar sajtó keresztmetszetében — a szakmai folyóiratok dzsungelétől eltekintve — az általános érdeklődésre igényt tartó újságok és folyóiratok skálájának jelentős hányada. Talán egyházyt is ismernek még a felsoroláson kívül a közérdekű újságok között, így a *Szegedi Egyetem*-et is. Igaz, arról kérdeztünk, hogy hallgatónk mit olvas rendszeresen, s nyilván nagyobb eséllyel indulnak itt nap- és hetilapok, mint egy elég bizonytalan időközönként megjelenő újság. (Zárójelben, de megjegyzem, hogy a nem olvasás egyik előidézője terjesztési hibákból, szervezetlenségből fakad. További ok lehet a lap túlzott komolysága, gyakran felüttes szárazsága. De gyorsan befejezem a felsorolást — ha a lajstromot még lehetne is folytatni —, mert vége a zárójelnek.)

Számomra kevésse okozott meglepetést a felmérés egyik eredménye: a *Valóság* című folyóiratot nem olvassák a hallgatók. Pedig ismeretterjesztő jellege, széles skálájú tematikája olvasásra mindenképpen érdekessé teszi. Sajnos gyakran nehezsé stílusa, feleslegesen bonyolult szerkesztői tanulmányai nem segítik azokat, akik rendszeresen belepillantóknak — olvasói lehetnének. Általános megállapítás, hogy hallgatónk „felértékelte” — bár ez a csoport valószínűsíti jellemzői tovább kiterjesztését — természettudományos folyóiratok iránti érdeklődése erősen karakterisztikus: mintegy negyedrész olvassa az *Élet és Tudomány*-t, ötödrész a *Delta*-t, tízdrész a *Természet Világ*-át. Lényegében nem jelöltek meg más ilyen természetű újságot, így *nincsenek olyanok, akik rendszeres olvasói teszem azt a fizikai, vagy kémiai szaklapok valamelyikének*. Elvéve biztosan vannak ilyenek, de ez ismét egy változást sürgető jelenség, ahol a *szakmunkások irányító-nevelőmunkáján* sok múlik. Hiszen összefonódik ez a diákköri, majd később a tudományos munkával is. Felesleges bizonygatni korunk tudományos életének egy sajátos tendenciáját: az integrációt, mely kitekintést követel a szakma keretei közül és ez sokkal több mint az alkalmankénti kíváncsiság. A rendszeres tájékozódás igényét kell felkelteni a hallgatók egy részében, akik ismereteiket felhasználva tudományos kutatómunkát is végezhetnek a későbbiekben.

Fontos jelenség, hogy az imént felsorolt újságok mind sok kép-

pel illusztrálják anyagukat, s ez nyilván vonzó tulajdonságuk. További jellemzőjük, hogy sokféleképpen írnak, viszonylag röviden. Nem tartalmaznak még 8–10 oldalas tanulmányokat sem, ez pedig kedvező az olvasás és a tematikai gazdaság szempontjából is. Aztán meg nem utolsó szempont az sem, hogy ezek az újságok igyekeznek egyesíteni az érdekes témát a tudományos igényű kifejtéssel. Teszik ezt anélkül, hogy az általános természet-tudományos szemléletet meghaladó szakmai ismereteket követelne olvasásuk. Ha ezeket a szempontokat figyelembe vesszük, akkor már nem is olyan meglepő például a *Valóság* mellőzése.

Külön eset az *Orvosi Hetilap* olvasási gyakorisága, hiszen ez a folyóirat éppen szakmaisága révén foglal el különleges helyet az orvostanhallgatóknál. Az első és második évfolyamon nem olvassák, aztán a harmadik és negyedik éven fokozatosan emelkedik az olvasottsága, hogy az ötödik éven 56 százalékkal tetőzzön. Fokozatos térhódításában sok tényező összehatása tükröződik: a klinikai szakmai légkör, ami harmadik év táján izlelnek meg a hallgatók, a hivatás mind erősebb vonzása, a folyóirat hetilap jellege, aztán specifikuma már az eljövendő státust, társadalmi helyzetet szimbolizálja — a környezetnek is...

Jól példázza a tantárgyak olvasmány-irányító erejét a *Búvár* című, évi 6 számban — tehát ritkán és gyakran csúszkálva a hónapokkal — megjelenő folyóirat olvasottsága. Az elsősők — biológiát tanulnak — olvassák, de aztán egyszerűen eltűnik. Még elvettve is alig fordul elő a *felsoőbb évfolyamokon*. Könnyű, de milyen kár róla leszokni.

Sokat jelentő adatok mutatják a szegedi lapok, folyóiratok — *Délmagyarország*, *Tiszatáj* — elenyészően csekély olvasottságát. A *Tiszatáj* egyenesen kuriózum, mintha nem is ebben a városban adnák ki, a hallgatók alig-alig ismerik. Persze igaz, hogy leendő orvosokról van szó, így mi jönni a számunkérés — de a városhoz kötődés, amely szoros kapcsolódik az egyetem iránti érdeklődéshez, megkívánja a helyi lapok szélesebb körű olvasását is. Biztos elősegítenék ezt a barátkozást a személyes találkozások e lapok készítőivel.

A hallgatók újságolvasásának másik nagy területe a *társadalmi-politikai jellegű folyóiratok, napilapok*. Az öt évfolyam hallgatóinak 60 százaléka olvassa rendszeresen a *Magyarország*-ot és más napilapokat. Újra felbukkan a kérdés,

hogy sok ez, vagy kevés? Gondolom, nem kell miatta pironkodni, de az elégedettség is fölösleges, mert korunk élettempója megköveteli a rendszeres társadalmi-politikai tájékozódást. Leendő orvosaink társadalmi érdeklődése éppen a végzés utáni időszak miatt fontos, hiszen az orvosi pálya szoros kötődése a társadalom gazdasági-politikai-szociális helyzetében közműrt.

Folyóirat-repertoárunk harmadik tartománya a *kulturális, művészeti sajtó*. *Olvasottsága nagyon szűr*. Néhány irodalmi és filmművészeti folyóirat, de ezek skálája a *Kritikától a Műgyűjtőig* terjed. Minden évfolyamon olvasnak a *filmmel foglalkozó folyóiratot*, s a számok jelzik az olvasók stabilitását. Valószínű bázis lenne ez az olvasóréteg egy megalakuló filmklubnak, amely végre túllépne a rendszeres mozilátogatáson.

Érdekes jelenség, hogy az *Ifjúsági Magazin* is szinte ismeretlen, az elsősők még olvassák — középiskolai hatás? — aztán eltűnik. Sajnos a *Magyar Ifjúság* sem tudott erős olvasói tábor kialakítani, s a jelek szerint ez csak intenzív KISZ-munkával lehet elérni.

Ez lenne hát a válasz kérdéseinkre, melyek a címben megfogalmaztunk? Részben, hiszen tényleg ezeket a könyveket, folyóiratokat olvassák, hallgatónk, de felsorolásuk nyilván nem tartalmazza teljes olvasmányanyagukat. Nem szerepeltették a különböző alkalmi, rendszerben nem foglalkozó olvasmányait, mint ahogy ezt nem is tehetjük az újságok, folyóiratok esetében sem. S talán itt sem fölösleges megemlíteni hogy az olvasás csupán része a kultúra egyetemes boltzatának, de viszonyukat a részegész dialektikája jellemzi. A sokat olvasó ember kulturális színvonalára éppen azért emelkedik a nem-vagy alig olvasó fölé. Aki itt az egyetemen rendszeres olvasóvá válik, annál nagy eséllyel fog folytatódni a szokás a végzés után is.

Meggyőződésem, hogy az orvostanhallgatók jelenlegi olvasmányanyagának mennyiségi és minőségi jellemzőit csak szervezeti keretek között, intézményes úton lehet növelni. Csak így lehet erős szakmai elfoglaltságuk ellenére bővíteni olvasmány-tartományukat. Erre sürget a kedvező ösztök, mely az eddigi elmondottakból is érezhető. Félreértés ne essék, a cél, amire törekszünk nem műkedvelő-irodalom-kör, hanem a rendszeres olvasó szakember típusának elősegítése és megszületése.

TRÁSÉR LÁSZLÓ

DOV '74

Február 22-én és 23-án került megrendezésre Miskolc-Egyetemvárosban a Diákpolitikusok Országos Vetélkedője. A megისტálló feladat, hogy a vetélkedő kérdésanyagát összeállítsa és tartalmi feltételeiről gondoskodjon, idén a Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ-bizottságának jutott. A hatalmas munka színvonalas elvégzésében döntő szerepet játszott a Marxizmus Intézet kiválóan felkészült, tapasztalt oktatói kollektívájának.

Írásbeli elődöntővel kezdődött a verseny, amely — 100 tesztkérdésből és 2, hosszabb kifejtendő igénylő esszé kérdésből állt — kemény próba elé állította a résztvevő 15 egyetem és főiskola 45 hallgatóját. (Az írásbeli elődöntővel egyidejűleg kezdődött az agit.-prop. konferencia, amely tartalmazta vita folyt a KISZ eszmei-politikai nevelő tevékenységének néhány elvi és gyakorlati mozzanatáról.)

A döntő — amelybe két alkalommal a „168 óra” is bekapcsolódott — film, kép és változatos feladatanyagával tette próbára a bejutott 6 csapatot.

A vetélkedő igen hangulatos volt. A film és képanyag monitoros közvetítése, a kiváló minőségű hangosítás a vendéglátó Nehézipari Műszaki Egyetem KISZ-szervezetének szervezőgárdáját dicséri.

Első lett a pécsi orvostudományi egyetem csapata, második a házigazdáké, harmadik a JATE csapata Zsadányi Nagy Csaba, Simkó Ferenc és Mezősi Gábor.

— hr —